

L'ESPURNA

Segona Epoca. Any II. Núm. 134.

Girona, dijous, 22 d'abril de 1937

EDICIÓ DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

Les ex-filles de Maria prenen per assalt legalista els carrers de l'Hospital Civil de Girona.
«Visca l'arribisme i la Contrarrevolució»!

Editorial Les Internacionals

obrer i la Revolució Ibèrica
Marx va preveure la derrota fulminant de la II Internacional. "La Crítica del Programa de Gotha" és tot una peça acusatòria contra la socialdemocràcia. Malgrat refusar en el Congrés d'Erfurt, les restes ideològiques de Lassalle fent seves les doctrines marxistes, el socialisme mal nomenat "ortodoxe", en consigna i en conducta, cercava la seva inspiració en una teoria que oficialment havia condemnat: el socialisme nacional.
La gran Guerra confirmà l'encert de Karl Marx. Els socialistes abans que obrers, es sentiren patriotes. Lassalle, el teòric del nacionalisme socialista, venia a Marx, portantveu del socialisme internacionalista.
La II Internacional no fou mai una Internacional autèntica. Lluny de constituir un organisme, amb una tàctica, una consigna i un objectiu, fou una suma d'organismes cantonats amb un mosaic d'objectius. Cada secció nacional lligava la seva sort a la burgesia del país respectivament.
La II Internacional naufragà sorollosament sota els espetecs de la guerra europea. El seu cadàver resta embolcallat amb el mantell de la Unió Sagrada contra l'invasor.

Nasqué la III Internacional. Enfront el reformisme traïdor, constituïm un instrument insurreccional que lligarà estretament els explotats d'arreu per tal de realitzar la Revolució Mundial, digué Lenin.

La III Internacional naixia del part sagnant, que fou la Revolució Russa.

"Assenyalem als explotats el camí de la Llibertat, els ajudarem a conquerir el Poder i la U.R.S.S. serà l'eix de la Revolució Mundial". "Guerra civil, en cada Estat. Prou guerres imperialistes. Classe contra classe. Guerra a la cova ginebrina. Guerra als explotadors de tot el món", repetia el Mestre i fundador de la Internacional comunista.

Retallem de la premsa:
"Stalin afirma que la Societat de Nacions és un instrument eficaç al servei de la pau".

"Els comunistes francesos han votat el pacte de no intervenció, la pèrdua de la nacionalitat als voluntaris infractors i la proposta de confiança a la política de Blum".

"El delegat comunista al Comitè de Londres ha acceptat el pla de Control de costes i fronteres. Els vaixells d'Alemanya i Itàlia vigilaran la zona Mediterrània".

La Gran Guerra fou la tomba de la Internacional reformista.

La Revolució espanyola serà el fosar del comunisme oficial.

Camarades Blum i Stalin:

Heus, ací, el control

"130 anglesos guardaran els 1.400 Km. de la frontera portuguesa. Les costes lleials de la Mediterrània seran vigilades per les Esquadres d'Itàlia i Alemanya."

CRÓNICA DIÀRIA per JOAN QUER

L'atac combinat del capitalisme internacional

Ha començat l'aplicació del pla de control de les nostres costes i fronteres. El monstruós avortament del miserable Comitè de no intervenció, s'ha incorporat a les divisions italianes, teutones, falangistes i dels requetés. Tots junts provaran un suprem esforç per tal de veure si, d'una vegada, poden foragitar l'espectre de la revolució mundial.

Després de la derrota italiana a l'Alcàrria i del fracàs absolut de Mola al país basc, un calfred de pànic ha recorregut els lloms llefiscosos de les Cancelleries europees. Havia quedat ben clar que vèncer el proletariat espanyol dotat d'un mínim de material, no era una empresa fàcil com el bàrbar aixafament del poble etiop.

Per a fer possible la victòria de la canalla franquista, Hitler i Mussolini han comprès que els calia abocar damunt de la nostra terra nombroses divisions proveïdes dels estris bèl·lics més ben acabats i amb gran abundància.

Una tal cosa no la permeten, per una banda, les contradiccions i les competències dels Estats capitalistes entre ells i, per l'altra costat, la situació econòmica literalment catastròfica d'Alemanya i d'Itàlia. Un toc d'alerta molt important han estat també les desercions i les insubordinacions de nombrosos nuclis de soldats de les divisions que Mussolini havia destinat per a lluitar contra el proletariat ibèric.

L'objectiu d'ara de les potèn-

cies signants del pacte de no intervenció, consisteix en crear el clima favorable per a imposar una pau vergonyant. Proposar-ho en les circumstàncies presents, fóra una iniciativa destinada al fracàs. Preparant l'atmosfera d'asfíxia les possibilitats no seran tan problemàtiques.

I bé. Ha començat el control. 130 anglesos guardaran 1.400 quilòmetres de frontera portu-

guesa, en tant que les flotes italiana i alemanya assetjaran tot el litoral de la mediterrànea. Aquesta és la contribució que les democràcies de França, Anglaterra, Xecoslovàquia, Suïssa, etc., aportaran a les forces que el feixisme internacional manté en peu de guerra contra l'Espanya proletària.

I la U. R. S. S.? Tot just abans d'ahir mateix, uns quants ciutadans de la categoria dels assenyats, "amics" d'ocasió, celebraren una cerimònia semi-pagana de lloença a la Rússia d'avui, a la qual la política antimarxista de Stalin obliga a formar part del bloc de grans potències que tracten d'asfíxiar-nos.

Si el poble ibèric hagués tingut la sort d'haver pogut comptar amb la Rússia bolxevic de Lenin, faria mesos ja que tindriem guanyada la guerra i la revolució. Cosa que, segons sembla, els "neo-amics" van oblidar-se de dir en l'esmentada cerimònia. A no ésser que opinin que això no té massa importància.

Una entrevista amb el president de la F. E. T. E., Pius Guiral

"La dictadura psuquista ha convertit el Sindicat de Mestres en una sucursal del seu Partit"

Ets tu el President de la F.E.T.E.?

Per als que saben de democràcia sindical, de respecte als acords que es prenen a les Assemblies, encara continuo com a President de la F. E. T. E. Secció de Girona. Ara bé, per aquests altres que es fan nomenar des de Barcelona i que es sacrifiquen constantment empaïtant els carrers, ells sabran perquè, no. Aquests han nomenat un Comitè Executiu pastat en la cuina de l'Uriz i Costa. Jou a Barcelona, al marge de les Assemblies democràtiques del Sindicat.

Voldries explicar-me com ha ocorregut tot això?

Actuava una Comissió Executiva nomenada democràticament en una Assemblea. Va celebrar-se'n una altra per tal de dirimir algunes diferències de l'Executiva, en la qual no resultar-ne elegida cap més.

Al poc temps, el Consell de Família psuquista que dirigeix la Regional de Catalunya nomenà una Junta, feta i pastada per ells mateixos, sense que els associats del Sindicat en tinguessin ni tan sols esment.

La F. E. T. E., és un sindicat revolucionari?

Sí. Tu no desconeixes la F. E. T. E. com a sindicat revolucionari.

La F. E. T. E. nascuda per transformació de l'antiga Associació General de Mestres ha sostingut en el pla nacional e internacional lluites èpiques que li donen la categoria de sindicat revolucionari.

El nostre enemic, el feixisme, ho sap prou bé. Que ho diguin sinó els centenars de militants de la F. E. T. E. afusellats per Franco en el territori dominat per ells.

Que ho diguin també els herois que caigueren per Octubre del 34, lluitant al costat dels nostres germans de classe, dels altres explotats.

Les nostres consignes, les consignes de la F. E. T. E. han estat sempre d'acord amb l'Escola Socialista, i l'Escola revolucionària.

Quant a la Secció de Girona, el proletariat ens coneix prou bé. Fou en la sessió primera de la seva fundació que es prengué l'acord d'adhesió a la A. O. i foren els nostres companys, forem nosaltres, els que, junt als altres obrers revolucionaris, cursàrem les ordres de vaga revolucionària l'any 34, fracassada a Catalunya, per la claudicació vergonyant de la Generalitat, en aquella nit inoblidable del 6 d'Octubre.

I és, encara, el juliol passat, (Segueix a la pàg. 2)

GUIÓ EMBOSCADES...

Ahir tingué lloc una reunió a la qual estaven convocades totes les seccions femenines dels partits polítics. L'objecte era crear una força a base de la unànime protesta de les dones revolucionàries contra els avenços de la contrarrevolució que permet, cada dia més, la infiltració d'elements disolvents, reaccionaris, en les institucions del poble treballador.

Es parlà, concretament, del cas de l'Hospital civil de Girona. Una companya infermera informava sobre el particular. En les recents proves per a l'ingrés d'infermeres, foren admeses dones francament feixistes. Les monges trobaran excel·lents substitutes, en elles. Sembla, però, que els mateixos tècnics de l'Hospital, així s'ho han proposat. El curset constituï una espècie de pantomima per tal de legalitzar l'entrada d'algunes ex-"filles de Maria" i membres dels requetés carlistes. Una d'elles, una sobrerament coneguda a la nostra ciutat, llua el casquet tradicionalista llavors del míting de Gil Robles. I avui, la seva família, s'ha manifestat hostil a la situació, amb tot descaro.

Es tracta de senyorettes, filles de la burgesia, que han cursat

el batxillerat o tenen certa preparació intel·lectual.

— Nosaltres, exclamava una proletària, no tenim estudis, però no ens manca capacitat ni bona disposició per a instruir-nos respecte a les pràctiques sanitàries i passar a ocupar els llocs que en bona hora deixaren vacants les religioses. Si no nosaltres, les nostres filles. El que no podem tolerar de cap manera és que amb el pretext de selecció personal culte, es seleccioni, al mateix temps, el més reaccionari. Doncs, no era fins ara la instrucció superior, privilegi de les classes altes? Prou sabien els que reclamaven elements capacitats, el que demanaven. L'obrer, la dona proletària, restava així automàticament bandejada.

I generalitzant aquest cas, pot arribar-se a la conclusió que arreu, en totes les institucions, hi abunden aquests elements.

— Haurem fet la revolució per tornar a protegir les nostres enemigues? es preguntava ingenuament una companya.

Sí, amigues, així serà si no ens decidim a fer triomfar la revolució. Perquè la revolució no s'ha fet. Creieu que si així fos, caldria aquesta protesta?

GRACIETA

Una intervista amb el president de la F. E. T. E. Pius Guirai

(Ve de la pàgina 1)
que caigué lluitant heroicament el nostre company Tarradell, el nostre malaguanyat Tarradell que ostentava el càrrec de Secretari general de la F. E. T. E., des de la seva fundació.

En aquestes lluites que t'explico mai no vàrem veure al costat nostre a molts dels actuals detentadors dels llocs de direcció de la F. E. T. E. i ja saps prou bé que quan no s'està al costat de la Revolució és que s'està contra la Revolució.

Quin és l'esdevenidor de la F. E. T. E. segons la teva opinió?

La F. E. T. E. que vol dir els treballadors de l'ensenyança, malgrat el monopoli reformista, té, segons la meua modesta opinió, un avenir completament esperançador.

El pervindre de la F. E. T. E. revolucionària està lligat, ja no cal dir-ho, als grans esdeveniments que ens reserva a tots la Revolució. Però, repeteixo, sóc optimista.

A la base del nostre Sindicat hi ha un descontent enorme que acabarà desplaçant per sempre, els actuals atrevits dirigents.

Als Uriz, Costa Jous i Garrigas actuals, els passarà com l'any 32, a De los Rios, Llopis i Zapata quan, amb traveses a menys innobles, separaran a la F. E. T. E. de la I. T. E. per a junyir-la al carro de la República Democràtica. (Era el temps enfora del 1er bienni).

Adroher, Lombardía i altres companys aixecaren la bandera fraccional de la rebel·lió, dins el sindicat, i amb les posicions fermes dels principis fonamentals de la lluita de classes conseguiren, ben aviat, situar el nostre sindicat en el lloc que li corresponia.

Avui, el moviment alliberador, molt semblant al de llavors, té unes perspectives d'insospitada amplitud.

La massa revolucionària del Magisteri, tant de la F. E. T. E. com de la C. N. T., al·lisonada per una experiència, sent la necessitat de superar les dificul-

tats de l'hora present creant l'organisme comú que li és necessari.

A Barcelona, aquest sentiment ha cristallitzat en la constitució del Front del Magisteri Revolucionari, les consignes del qual ens marquen una pauta a seguir.

"L'Espurna" de dilluns passat publicà un article comentant un manifest dels companys de la C. N. T. en el qual estan marcades aquestes consignes:

Per una Escola i una Cultura al servei de la Revolució.

Perquè l'Escola de la Revolució sigui organitzada de conformitat amb les característiques locals (agràries, fabrils, marítimes, etc.).

Per la depuració del professorat.

Per la unitat sindical.

Per la defensa de la Revolució contra el reformisme i el feixisme, braços d'un mateix cos social: el capitalisme.

Quin paper creus tú que ha de jugar la F. E. T. E. en la Revolució Espanyola?

No hi ha dubte que la Revolució Espanyola té una importància cabdal per al futur de la Revolució Mundial. Tot el proletariat del món té fita la mirada en els esdeveniments de casa nostra.

Per això, cal que tots els revolucionaris autèntics se'n adonin de la responsabilitat que contreen davant la Història.

La F. E. T. E., com a organisme revolucionari, té l'obligació ineludible de portar fins a les darreres conseqüències les consignes de la Revolució Socialista.

En primer terme, defensarà amb noblesa l'Unitat Sindical, donant exemple als altres treballadors de com es realitza una unió estreta per tots els revolucionaris.

Aquest és el punt fonamental per realitzar els altres postulats que ens portaran envers el triomf de la Revolució Socialista.

a la seva emancipació total, ha fet un carnet de miliciana que pot adquirir-se al nostre Secretariat per el preu únic d'una pesseta anyal.

Telèfons del P. O. U. M.:
Redacció de L'ESPURNA,
P. O. U. M. i J. C. I., 288
Club Esportiu Proletari, 561
Caserna Lenin: 122

SECRETARIAT ADMINISTRATIU I D'ORGANITZACIÓ

Es posa en coneixement dels afiats que ja poden passar per l'oficina de cotització a recollir el rebut del corrent mes.

Recordem que als atrassats hi seran carregats 10 cèntims pel cobrador i passats a domicili.

El secretari
Joan Soler

Editorial Marxista

Darreres novetats publicades per aquesta Editorial

Lenin: Tareas de las Juventudes Comunistas.	30 cts.
Lenin: El Programa Comunista.	30 cts.
A. Kolontay: El Comunismo y la Familia.	30 cts.
A. Zinoviev: ¿Qué es el imperialismo?	30 cts.
A. Rafael Sardà: Colectividades Agrícolas.	30 cts.
Evoluciones de la Juventud Comunista.	30 cts.
Wolf Bertram: Rusia 1937, Alemania 1918.	30 cts.
G. Zinoviev: El Ejército y el Pueblo.	30 cts.
Alfred Rosmer: Zimmerwald.	30 cts.
N. Bujarin: A B C del Comunismo.	1.50 ptes.
Victor Serge: Petrogrado en peligro.	30 cts.
Santiago Palacin: La Revolución y el campo.	1 pta.
J. Orla Picó: Socialización de las fincas urbanas y Municipalización de los servicios.	1 pta.
La mujer ante la revolución.	30 cts.
La política militar del P.O.U.M.	30 cts.
Resoluciones aprobadas a la Conferencia Militar del P. O. U. M. celebrada a Lleida el 17, 18 i 19 de gener del 1937.	30 cts.
Resoluciones aprobadas en el pleno ampliado del Comité Central del P.O.U.M., celebrado en Barcelona del 12 al 16 de diciembre de 1936.	30 cts.
Marr-Engels: Manifiesto Comunista.	30 cts.
Text (complet) Karl Marx: Crítica al programa de Gotha.	4 ptes.
Per a comandos a Secretariat de Premsa i Publicacions. P. O. U. M.	

VIDA MILITAR DEL P.O.U.M.

DEPARTAMENT DE GUERRA DEL P.O.U.M.

A tots els companys i companyes del Partit Obrer d'Unificació Marxista i Joventut Comunista Ibèrica, se'ls espera cada dia a dos quarts de set de la tarda a la "Caserna Lenin" per a fer exercicis militars.

No deu mancar-hi cap militant.

El delegat responsable

Per a les joves generacions comunistes

Els orígens de la III Internacional i la lluita dels enemics de la guerra contra la traïció de la II Internacional.

Editorial Marxista, 30 cèntims

NOTICIARI

Comunicat Oficial de guerra facilitat per la Comissaria de Defensa de la nostra ciutat, a les dues de la tarda.

Sense novetat en el dia d'avui.
Girona, 23 d'abril de 1937.

El Comissari Delegat de Defensa
Pey Sardà

Del proper concert benèfic

En el concert que es celebrarà al Teatre Municipal el proper divendres els beneficis del qual són destinats a les cases d'Assistència Social de Girona, hi prendrà part ben desinteressadament el jove i ja notabilíssim pianista gironí Josep Vicens. Tots els aficionats a la música en la nostra ciutat, coneixen prou la vàlua del pianista Vicens; amb el concert de divendres, el gran públic gironí, podrà fer-se càrrec de com les nostres terres posseeixen un artista excel·lentíssim; destinat a aportar-les dies de glòria.

Josep Vicens és de família de músics. El seu avi és el notable i conegudíssim compositor de sardanes «El Xaxu». El seu pare és un bon pianista i mestre com ho ha provat en ésser el primer mestre del seu fill.

En la primera etapa de Puig Pujades a la Generalitat, creà una beca per a estudis de piano, beca que fou concedida a Vicens, qui passà a continuar els seus estudis al Conservatori del Liceu de Barcelona, sota la direcció del mestre Garganta.

Ràpidament es destacà Vicens entre l'alumnat d'aquell centre musical on acaparà els primers premis. Mentre continuava els estudis, Vicens no oblidava el que devia a Girona i periòdicament en feia gaudir dels seus avenços en concerts en el docte cenacle de l'Ateneu de Girona i en cercles de bons aficionats a la música. Ara Vicens es posarà en contacte amb tots els gironins després de ja haver-ho fet davant el públic de Barcelona en el Gran Teatre del Liceu.

Josep Vicens és un pianista d'una tècnica depuradíssima, al servei d'un temperament musical acusat i delicadíssim, com es podrà veure en la interpretació del programa que ha format pel concert de divendres.

Figura en el programa Bach amb un Preludi i Fuga. Joan Sebastià Bach la figura més gran de la Música, no admet subterfugis; exigeix una tècnica perfecta i una acurada formació espiritual. Chopin, el poeta del piano no, amb dos Estudis i un Vals, permetrà jutjar de la delicadesa del seu temperament d'artista. I per si es tenia encara dubte del virtuosisme de Vicens, mai exent d'una forta emicció, el nostre pianista interpretarà les brillants obres, curulles de dificultats, que són la Rapsòdia Hongaresa n.º 12 de Liszt i l'Allègre de concert de Granados.

Ha estat un bon encert de la Conselleria de Propaganda, organitzadora d'aquest concert, el fer-nos sentir aquest artista que ha d'ésser un dels motius més fermes de l'èxit que no dubtem assolirà la vetllada del divendres, tant per la seva finalitat benèfica, com per la vàlua positiva de tots els elements que hi pendran part.

Dues grans vetllades artístiques i benèfiques

Demà divendres, a les 4 de la tarda, tindrà lloc al Teatre Muni-

pal, una vetllada a benefici de l'Associació «Pro-Infància Obrera», organitzada pel Secretariat de Propaganda de la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya i patrocinada per Ràdio Girona, en la qual hi actuaran, el cor infantil del Grup Escolar «Joan Bruguera» dirigit pel mestre Josep Baró Güell, la secció de nenes refugiades a «Pro-Infància Obrera», dirigides per Rosa Nord, un quadre escènic de la mateixa Associació interpretaran l'òbrieta «E Prado de las Mariposas» i l'elecció infantil de la F. N. E. C. que representaran l'entremès «Sentiments Nobles» i «Les precioses rídicles» de Molière, obra que ofereix l'avinentsa d'executar en escena un clàssic minuet, i la qual serà presentada amb un vestuar expofès.

Aquesta vetllada, recordem que és a profit dels petits refugiats de l'Associació «Pro-Infància Obrera», i els preus a l'abast de tothom.

Localitats numerades, una pesseta.—Llotges amb 4 entrades, 5 pessetes.—Paradis numerat, 0'60 pessetes.—General, 0'50 ptes.

Venda de localitat a Ràdio Girona, i al local de la F. N. E. C., Força, n.º 6, baixos.

A les 10 de la nit de demà divendres, i també al Teatre Municipal es celebrarà el festival artístic organitzat per la Conselleria de Propaganda per a ajudar l'Assistència Social. En aquest hi pren part el pianista Josep Vicens, la Orquestra Simfònica de Girona i el rapsoda Manuel Gomez. Els preus pel magnífic festival de la nit són els següents:

	Ptes.
Llotja pati amb 6 entrades.	12,—
» 1.er pis 6 »	15,—
» 2.on pis 6 »	9,—
Entrada pati	2,—
» segon pis	1,50
Tercer pis numerat	1,25
General	1,—

Poden adquirir les entrades a la Conselleria de Cultura i Propaganda. Recomanem als gironins la seva assistència a aquestes dues vetllades de demà divendres, puix a les dues són per a recaptar cabals per a les nostres institucions populars, i en els moments actuals constitueixen un deure de tots els ciutadans conscients que es recorden dels infants refugiats i de les necessitats que a la reraguarda cal atendre també.

Aquest migdia a la Comissaria de la Generalitat, ha estat facilitada als informadors la següent nota:

«El Comissari de la Generalitat company Jordi Frigola, presentà fa dos dies al Consell de la Generalitat una proposta sobre la construcció d'un alberg a Culera per a aixoplug de totes les famílies que sofreixen els resultats dels criminals bombardeig de la dita població. Aquesta proposta fou aprovada i s'encarregà al Conseller d'Assistència Social que juntament amb el Comissari gironí es prenguin les disposicions necessàries per la seva ràpida construcció.

Al mateix temps el Comissari company Jordi, ha donat ordre de lliurar a l'ajuntament de Culera una subvenció de tres mil pessetes per atendre momentaneamente les necessitats de les famílies que han quedat en la més absoluta misèria, a conseqüència del bombardeig de l'aviació facciosa el dia 16 d'abril

VIDA DEL PARTIT

Diari parlat L'ESPURNA

Portantveu del P. O. U. M. i de la J. C. I.

Emissions a un quart de vuit del vespre.

Sumari corresponent a l'emissió d'avui dijous a un quart de vuit del vespre.

Sumari del Diari parlat corresponent a demà divendres.

Consignes del P. O. U. M. i J. C. Ibèrica.

"La Internacional".
Editorials de "La Batalla" i de "L'Espurna".

Reportatges de Guerra. — Una jornada a Siétamo.

Informació de Catalunya, de la resta d'Espanya i dels Fronts de Guerra (servei especial d'última hora).

Noticiari del Partit i de la J. C. Ibèrica.

Consignes del P. O. U. M. i J. C. Ibèrica.

"La Internacional".
Editorial de "La Batalla" i de "L'Espurna".

Interviu davant el micròfon amb el company Pau Planes, que parlarà sobre "L'Art i la Revolució".

Informació dels Fronts, (servei especial d'última hora).

Informació de Catalunya i de la resta d'Espanya.

Noticiari del Partit i de la J. C. Ibèrica.

SECRETARIAT FEMENI DEL P.O.U.M.

El Secretariat Femení del P. O. U. M. coneixedor de la seva responsabilitat revolucionària en els moments que estem travessant i a fi d'agrupar i intensificar el treball de les companyes que, sense ésser del P.O.U.M., senten i comprenen quin és el camí que

Un pont volat i un tren destruït per una patrulla de reconeixement lleial

BARCELONA

Comunicat oficial del front d'Aragó

Barcelona (2 tarda). — El Comunicat oficial facilitat per la conselleria de Defensa de la Generalitat corresponent al matí d'avui és el següent:

Sector Pireneu. — S'han presentat a les nostres files 3 evadits del camp rebel amb un fusell.

Sector Ossa. — Foc de morter sobre Banastàs, sense novetat.

Sector Extrem-sud Ebre. — Una patrulla de reconeixement, anit passada, executà una difícil incursió en terreny enemic i després d'una marxa de més de 40 quilòmetres féu volar un pont del ferrocarril sobre el riu Jiloca, destruint que conduint reforços de personal i material es dirigia al sector del Terol.

Una vegada assolit aquesta brillant operació, la patrulla lleial ha retornat a la seva base de sortida sense novetat.

Diputats estrangers visiten a Companys

Barcelona (2 tarda). — El president Lluís Companys ha rebut aquest matí la visita de la duquesa Hassol, diputat Mister Dawson i mister William's diputats anglesos, la snyora Rachel Claude, els consellers de la Generalitat Aureli Fernández, Sbert i Calvet i a 2 diputats polonesos.

Aquesta arda a les 6 es reunirà el consell de la Generalitat.

Conselleria de Propaganda El concert de demà

El festival artístic que tindrà lloc demà, divendres, a la nit i al Teatre Municipal, podem dir que ha estat acollit com un esdeveniment per tots els ciutadans gironins. En primer lloc actuarà el meritíssim i jove pianista Josep Vicens; després l'Orquestra Simfònica, institució neta gironina, la qual està dirigida per l'experta batuta del mestre Ricard Lamote de Grignon, i darrerament el conegudíssim rap-soda Manolo Gomez, que recitarà dues poesies de F. Garcia Lorca i quatre que ell n'és l'autor.

Aquesta vetllada, que per la seva composició ja seria suficient per mereixer l'atenció de tots els amants de la bona música, té un caràcter benèfic, el qual fa que hagi estat acollit encara amb més interès, per tot el qual és d'esperar que el Teatre Municipal, demà a la nit, es veurà assistit com en els dies de les grans solemnitats artístiques, constituint un èxit semblant a l'obtingut per la Banda Municipal de Barcelona setmanes enrera en la nostra mateixa ciutat.

Gironins: La Conselleria de Propaganda us espera al Teatre Municipal!

Importants crèdits del Diari Oficial de la Generalitat

Barcelona (2 tarda). — En la seva edició d'avui el Diari Oficial de la Generalitat publica els següents decrets.

Destinant 3 milions de pessetes al departament de Cultura per a la creació d'Escoles i construcció d'edificis per a aquest ús.

Cent mil pessetes al departament de Cultura per atendre necessitats d'acció pedagògica a favor dels infants refugiats.

Tres milions cinc-cents mil pessetes a Seguretat Interior per al pagament de plus de guerra al cos de Guàrdia Nacional Republicana durant el segon trimestre.

Un milió de pessetes a Seguretat Interior per a despeses d'Ordre Públic motivades per les actuals circumstàncies.

Un milió de pessetes al departament de Sanitat i Assistència Social per a subvenir les despeses dels establiments d'ajut als refugiats.

Quatre milions de pessetes al departament de Serveis Públics.

Creant la "Diada del Llibre" durant el mes de maig vinent en substitució de la que es celebrava el mes d'abril.

El Comitè pro-Exèrcit popular a València

Barcelona (2 tarda). — Ha sortit cap a València els components de la comissió pro-exèrcit popular regular per tall de donar compte al govern de la República dels acords presos en la reunió d'ahir, sota la presidència del senyor Companys.

MADRID

Comunicat del Ministeri de la guerra

Madrid, 21. — Comunicat de guerra facilitat per la secció d'informació del Ministeri de la Guerra:

EXERCIT DEL CENTRE. — Als diferents fronts d'aquest exèrcit, l'activitat s'ha limitat a lleugers tiroteigs de fusell i metralladora i alguns disparos de morter, sense importància.

Mereix destacar-se una vegada més l'actuació de l'artilleria facciosa que sense cap objectiu militar que ho justifiqui segueix bombardejant la població de Madrid i causa desperfectes i víctimes.

AGRUPACIÓ TEROL. — En la jornada d'avui les tropes republicanes consolidaren fortament les posicions preses durant la gloriosa jornada d'ahir i efectuaren diverses descobertes i reconeixements. S'ocuparen noves posicions a dos quilòmetres de l'Oest de Celadas.

Entre el nombrós material de guerra pres ahir a l'enemic i que encara no ha estat totalment classificat, figura un obús del 15', dos obusos del 10', quatre canons de 7', cinc morters, dues metralladores antiaèries, quinze metralladores, quatre-cents fusells, tres-cents projectils de canó de 7' i prop de mig milió de cartutxos. Es feren més de 100 presoners, més de dotze automòbils i altres efectes.

Pel front Sud d'aquest exèrcit les tropes lleials milloren les seves posicions i en prengueren altres de noves des de les quals es domina el camí de Orihuela a Gea de Albaracín.

EXERCIT DEL NORD. Front d'Euscadi. Foren refusats amb gran brillantor diversos atacs enemics pels fronts de Elorrio, Elgueta i cims del Amboto.

Es feren moltes baixes als rebels. L'aviació enemiga que intentà bombardejar les nostres posicions fou posada en fuga per l'aviació republicana. Els nostres caces aconseguiren un aparell facciosa que fou metrallat i abatut.

FRONT D'ASTURIES. — Als fronts de Trubia i Grado l'artilleria baté amb eficàcia algunes posicions i concentracions enemigues.

Procedents del camp facciosa arribaren a les nostres files sis soldats amb quatre fusells, un fusell metralladora i sis bombes de mà.

AGRUPACIÓ SUD TAJO. — L'enemic féu lleuger foc d'artilleria sobre les posicions que ocupen les nostres tropes sense conseqüències, i fou contrarestat amb el cert foc de l'artilleria republicana.

EXERCIT DEL SUD. — Pel front nord de Còrdova es rectificaren i milloraren les nostres posicions a l'encreuament al sud de Hinojosa del Duque, i es capturaren a l'enemic més de sexanta presoners.

Al front de Granada s'observà en la tarda d'ahir des de les posicions avançades la sublevació d'una companyia enemiga. Es veieren caure diversos ferits de les forces faccioses.

Uns camions amb tropes que poca estona després acudien per a sufocar la rebelió, foren intensament tirotejats des de les nostres avançades, i se'ls causaren bastantes baixes vistes.

Es passaren a les nostres files sis evadits del camp facciosa.

Dels altres fronts no hi ha notícies dignes d'esment.

Casa per casa, es va conquistant una important capital de castella la nova

Ha continuat l'energic càstig de les nostres forces sobre una important capital de Castella la Nova. Les nostres bateries bombardegen amb gran intensitat els reduïtes facciosos d'aquesta capital des dels punts principals, per la qual cosa

ESPECTACLES

CINEMA

Sala Bakunin. — Avui dijous, tarda i nit.

«Warner Bros» presenta, **VIVA LA MARINA** per Dick Powell i Ruby Keeler

«Columbia» presenta, **PANICO EN EL AIRE** per Ann Sothen i Lloyd Nolan

El dibuix, **YO ME ENTIENDO (BETTY)**

el foc dels nostres canons es realitza creuat. Això fa que el càstig sigui molt més fort.

Les forces que tenen llurs posicions als barris extrems de la capital van conquistant casa per casa la població. Aquesta vegada la conquesta de la ciutat es porta a terme amb una fermesa enorme. Posició que es pren, casa que es conquista, no podrà ésser recuperada per l'enemic. Aquesta vegada el comandament ha previst totes les contingències. És impossible que l'enemic doni una sorpresa a l'exèrcit popular.

Per altra banda, les forces que actuen a tres quilòmetres de la població no han avançat més fins ara perquè no ha convingut al comandament. Des de les seves posicions, l'exèrcit popular fa impossible la vida a les escasses persones que hi ha a la capital, que són totes combatents. La nostra artilleria ha castigat durament la Casa de Correus, el Palau que fou d'una elevada dignitat eclesiàstica, la Catedral i la plaça de Toros, edificis que els feixistes convertiren en forts reduïtes. S'han pogut comprovar els estralls causats pels nostres canons. Durant tota la nit, el canoneig continua implacable.

Miaja posa de relleu l'angoixosa situació dels assetjats a la ciutat Universitària

Madrid, 22. — El general Miaja ha parlat aquesta nit amb els informadors. No tenia res a dir el President de la Junta de Defensa als periodistes que es relacionés amb la marxa de les operacions als diversos sectors del front del Centre.

El general President en la seva conversa amb els repòrters ha posat de manifest una vegada més l'angoixosa situació en què es troben els rebels de la Ciutat Universitària, on intenten travessar, sense aconseguir-ho, desesperadament el riu Manzanares, i ha comentat condolgut el criminal bombardeig a què ha estat sotmès Madrid per les bateries de l'exèrcit invasor.

El general Miaja, profundament indignat, es lamentava que els estrangers que tenen a llurs ordres Franco i Mola no s'atrevisin a bombardejar els centres militars de la capital de la República, sinó que llancen els projectils dels seus canons sobre la població civil, amb l'exclusiu objecte de produir víctimes, qualsevol que aquestes siguin.

La lluita a Madrid

Madrid (4 tarda). — Les forces insurgents varen aconseguir establir contacte amb els seus companys que són a la Casa de Campo, la nit del dimarts i dimecres. De res els hi serví, però, ja que el matí d'ahir, fou volat el pont pels braus dinamiters madrilenys.

L'alt comandament de la capital per tal que això no pogués succeir ha fet emplaçar uns potents reflectors a llocs estratègics. No cal dir que al costat d'aquests aparells hi ha dues metralladores, disposades a qualsevol eventualitat.

Aquesta nit, els rebels han tornat intentar establir contacte amb els insurgents de la Casa de Campo, però el foc de metralladora hàbilment dirigit pels seus servidors,

ajudats pels potents focus de llum, ha fet fracassar l'intent.

Vint soldats que volien tornar unir les pasarelles sobre el riu Manzanares han caigut acríbillats a trets.

Belarmino Tomàs ha presentat la dimissió

Madrid (4 tarda). — Belarmino Tomàs ha presentat la dimissió de Delegat del govern. No obstant i a precís ha tornat acceptar el càrrec. Sembla que properament serà nomenat Comissari de guerra.

Un altre heroi

Madrid (4 tarda). — Es sap que l'aviador que en el combat de fa tres dies a Cedrilles morí en la lluita contra un avió feixista, era el sergent Alfons Calvo Ortiz, de 30 anys.

Al veure's fenit de mort projectà a tota marxa el seu aparell contra l'enemic i d'aquesta manera caigueren tots dos a terra.

Una desfeta dels rebels al Nord

Madrid (4 tarda). — El secretari de Defensa de Bilbao ha donat compte de les sorolloses desfetes sofertes pels rebels al front del Nord (sector Elgueta). Per tres vegades seguides les tropes insurgents foren refusades amb grans pèrdues d'homes i material. L'artilleria lleial ajudà eficaçment a l'operació.

ESTRANGER

El vaixell espanyol «Mar Caribe» posat a flor d'aigua

Alger (4 tarda). — Ens comuniquen que el vaixell espanyol *Mar Caribe* enfonsat pels rebels, després de dos dies d'incessants treballs, ha estat posat a flor d'aigua i traslladat a aquest port, on avui carregarà 700 tones de sulfat d'amoniac i les portarà a un port lleial.

Disset infermers jutjats a Nova York

Nova York (4 tarda). — Disset interns i infermers d'un Hospital es declararen en vaga. Han estat denunciats com a culpables d'atemptar contra la vida dels malalts i el dia 30 seran jutjats.

Les penes que se'ls hi imposaran oscilen entre 5 i 10 anys de reclusió.

Catàstrofe minera a Londres

Londres (4 tarda). — Set miners han quedat sepultats, a causa d'una ensulciada, dins d'un pou en una mina de carbó de Toutcha. Després d'innombrables esforços han estat portats a la superfície. Un d'ells és mort i els altres sis estan greument ferits.

Deladier a Londres

Londres (4 tarda). — El ministre de la guerra francès Deladier fou rebut amb gran simpatia a Londres. Els diaris aquest matí publiquen nombroses fotografies de la seva arribada, subratllades amb grans elogis.

Avui assistirà a un banquet que serà presidit per lord Derby.

Els paquets de cigarretes que abans costaven 15 cts. han estat apujats a 20 cts., els paquets que abans costaven 10 cts. han estat apujats igualment a 20 cèntims. DEMOCRACIA BURGESA!....

"Mundo Obrero" crida-
va, l'any 1932: "Visca
els Soviets!"

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

"Mundo Obrero", l'any
1937, crida: "Visca la
República Democràtica
parlamentària i burgesa

POUMISMO Y ANTIPOUMISMO

"¡Con el P.O.U.M.!, es el grito de la revolución internacional (Ni con Stalin ni con Trotsky)

I

El partido bolchevique, a la luz de la revolución de octubre, sentaba las bases de la Internacional comunista. El proceso de reagrupamiento del movimiento obrero revolucionario internacional que empezaba a dibujarse en Zimmerwald, se convertía en realidad al pié de las barricadas y bajo el atuendo de los cañones. Nació la III Internacional siguiendo un doble proceso: primero, reagrupamiento de los partidos revolucionarios en el interior del país; después, en un plano internacional. Al constituirse, se proponía dos cosas: una, hacer la revolución; otra, conseguir la unidad del proletariado revolucionario. Hasta la muerte de Lenin, la III Internacional se esforzó por cumplir su misión histórica. Murió demasiado pronto. Los hechos han convertido al instrumento de la revolución internacional en instrumento de fracaso. La III Internacional ha fracasado. No ha hecho ni la revolución ni ha realizado la unidad del proletariado revolucionario. Ha perdido todas las batallas planteadas: Hungría, Alemania, Estonia, Bulgaria, Cantón, etc. Si la capitulación de la II Internacional en 1914 significaba su hundimiento, el triunfo de Hitler, en el mes de enero de 1933, era el anuncio del de la III Internacional. Pero si el fracaso de la II Internacional era precedido por una fuerte crisis interior y por la constitución de núcleos independientes en cada país, el fracaso de la III, de la Internacional Comunista, ha ido acompañado de una fuerte crisis interior que intenta salvarse a través de la constitución de núcleos independientes en el interior de cada nación. Es decir, la Internacio-

nal Comunista ha fracasado: no ha hecho la revolución y ha acentuado la división en el interior del movimiento obrero.

II

Ni la II ni la III Internacional son los instrumentos de la revolución proletaria. Por otra parte, los partidos comunistas y socialistas independientes no podían permanecer desunidos o, al menos, desconocidos. Nuestro partido acudió a la Conferencia de Partidos Socialistas y Comunistas Independientes celebrada en París y está adherido al Buró de Londres.

Tomó parte en la conferencia de Bruselas, el mes de noviembre de 1936 y es él, de acuerdo con el Buró de Londres, quien convoca para plazo próximo, en Barcelona, una nueva "Zimmerwald". Le sigue, al mismo tiempo, en todos los países, un proceso de reagrupamiento. Se siente vivamente, en el seno de cada organización, la necesidad de la unidad orgánica en un plano internacional. En todo el mundo se vive un ambiente parecido al que se vivía el 1918. Entonces el partido bolchevique era el aglutinante. Hoy lo es el P.O.U.M. A la luz de nuestra revolución renace la esperanza en el corazón de los revolucionarios del mundo. Es más, a esta nueva oleada de calumnias lanzadas por los stalinistas contra nosotros en todo el mundo, todos los revolucionarios se agrupan enarborando nuestra bandera roja y nuestras cuatro letras: P.O.U.M. Volvemos al 1918. Hoy el mundo se divide, cada día más, en poumista y anti-poumista. I bajo la consigna de "con el P.O.U.M." se

inicia la reconstitución del movimiento obrero revolucionario en varios países.

III

Francia es un ejemplo. La revolución española ha provocado una fuerte crisis en el interior de los partidos comunista y socialista. Los comunistas lo resolvieron aparentemente, expulsando a André Ferrat, miembro del Comité Central y a todo el grupo que da vida a la revista "Qué faire". Los socialistas se preparan a resolverlo en el próximo congreso expulsando a Izquierda Socialista, agrupada entorno de la revista "Gauche Révolutionnaire". Se ha iniciado el período de expulsiones en el seno de la J.S. Por otra parte, existen en Francia otros núcleos que siguen fieles al marxismo revolucionario: El Círculo Comunista Democrático (Souverine) y el grupo Rosmer. Existe, también, el P.O.I. (trozkistas) y la "Unión Comunista" con su órgano "L'Internationale". Todas estas organizaciones sienten una gran simpatía por nuestra revolución y por el P.O.U.M. El P.O.U.M. es su primer punto de convergencia. Por esto se habla en estos momentos de unirse bajo nuestra misma bandera. Se habla de constituir el P.O.U.M. en Francia, con un número inicial de unos quince mil afiliados. Este proceso de unidad se inicia así mismo en Méjico. Se constituye un partido afín al nuestro y publican un órgano: "La Batalla". El P.O.U.M. será el factor que agrupará a las fuerzas revolucionarias en un plano nacional y en un plano internacional. Somos francamente optimistas. Sólo

amenaza un peligro: el trotskismo oficial. Su órgano en Méjico llena de insultos a nuestros camaradas; en Francia, inicia la campaña contra este reagrupamiento "centrista y reformista" del movimiento obrero; anuncian que asistirán a la conferencia de Barcelona, pero con el fin, no de unir, sino de "desenmascarar a los oportunistas de todos los países". A pesar de nuestra simpatía, hemos de decir una cosa: o el trotskismo desaparece como fracción o se convertirá en el peor enemigo de la unidad nacional e internacional de todos los revolucionarios.

Debe desaparecer sinceramente. Si su desaparición fuera ficticia se convertirían en microbios que roerían, hasta destruirles las entrañas, los partidos que les acogiesen en su seno. El trotskismo cae en los errores del stalinismo en su fase "ultraizquierdista", padece manías persecutorias. Deseamos sinceramente su rectificación. Sin ellos llegaremos a la meta que nos hemos propuesto; pero hacemos votos por su rectificación y colaboración. La Revolución internacional lo exigen.

J. COMABELLA

Fragments

Lletres del front

Fa ja una llarga estona que hem sortit de Siétamo. Quin dia mes magnific per a feure sota un pi. Ni fred ni calor. El sol escalfa el punt just per a produir una temperatura que no és ni carn ni peix.

A unes vinyes del costat de la carretera s'hi veuen uns forats enormes. Obusos. Es el primer contacte directe que tinc amb la guerra. He volgut atancar-me als forats. Els meus acompanyants, que han vist com en neixien molts a pocs metres de la seva pell, m'han dit que era un cul d'olla. Segurament tenien raó.

Són uns forats d'aviació, m'acclareixen. L'herba torna a sorgir de la terra remoguda per la metralla. Les bestioles van i vénen per sobre la runa. Es la llei eterna de la vida que reivindica els seus drets, hauria pogut comentar qualsevol espectador transcendentalista. El nostre comentari ha estat més de carn i ossos: Hòstia si ens arreplega...

A mesura que ens acostem a Tierz, els testimonis de la guerra es van sovintejant. Unes cases que es veuen per allà tenen la cara plena de forats i esgarrapades. Unes bateries feixistes les bombardejaren no fa molt, pel simple gust de destruir-les.

DEL MOMENT LA REVOLUCION Y EL CAMPO Per Santiago Palacín

El gran interès d'aquest llibre en els actuals moments revolucionaris, es comprèn en llegir el

INDICE

Dedicatòria.
Feudalismo.
Cataluña, fomento de rebeldia.
La revolución y la propiedad de la tierra.
Errores cometidos en el campo.
Los intermediarios y las tasas.
Fusión sindical de derechas e izquierdas.
Economía agrícola. Caja rural.
Economía agrícola. Mutualismo.
Plagas del Campo. La rutina.
Canales y abonos químicos.
Camino del socialismo hasta el fin.
Diálogo de consultas.
Extracto y alocución.
Preu: Una pesseta
Descompte als corresponsals

Barcelona (2 tarda). — La policia va detenir fa uns dies quatre individus a la frontera en el moment en que es disposaven a introduir-se a França. Entre els detinguts hi ha dos joiers molt coneguts a la nostra ciutat.

La detenció s'efectuà de la següent manera: es registraren uns cotxes, on es trobaren joies per valor de més de quatre milions de pessetes i diner en abundància.

Fulletó de L'Espurna 65 - El Taló de Ferro

posar-la té a la seva disposició la policia, l'exèrcit, la marina i finalment la milícia, es a dir vosaltres, i jo, i tots.»

La discussió no va durar gaire més després d'això i ben prompte els convidats s'alçaren de taula. Calmats i domptats, baixaven la veu i s'anaven despedint. S'hau-

laven a la porta, reclamant estrepitosament que els donés una altra feina. Era una agraçació inesperada de la seva preocupació continua de trobar ocupació per als fills, els nets i bisnets del seu petroli, era més del que podia suportar impossiblement un home afectat de mala digestió.....

«Els Rockefeller entraren en les mines — ferro, carbó, coure, plom; — i més tard en altres empreses industrials; en els tramvies; en les obligacions nacionals, d'Estats o municipals; en les grans línies marítimes, els vapors i els telègrafs; en els immobles, i els gratacels, en les cases d'habitació, els hotels i les edificacions comercials; en les assegurances de vida i en la banca. Ben prompte no hi hagué un sol camp industrial on els llurs milions no contribuïssin.....

«La banca Rockefeller — La National City Bank — és de bon troc la més important dels Estats Units i de les més importants del món. Solament la Banca d'Anglaterra i la Banca de França li passen al davant. Els dipòsits que s'hi fan depessen per terme mig un total de cent milions diaris, i domina el mercat de valors que es fan a la crida de Wall Street com també la borsa de fons públics. Però no és una

ria pogut creure que encara estaven esgarriats de la visió de l'esdevenidor que havien contemplada.

—La situació es seria de debò, digué Mr. Calvin a Ernest. No veig gran cosa a replicar a la manera com l'haveu pintada. Solament estic en desacord amb vos sobre la condemna que féu de la classe mitja. Tenim de sobre viure i aplanarem els trusts.....

—I tornareu als mètodes dels vostres pares, digué Ernest acabant-li la frase.

—Exactament. Ja ho sé que, en certa ma-

sola banca; constitueix el primer eslabó d'una cadena de banques Rockefeller formada per quatorze banques i consorciums en la ciutat de New-York, a més de les banques, totes fortes i molt influents de tots els grans centres monetaris del país.

«John-D. Rockefeller es posseïdor per un valor de quatre a cinc milions de dollars de la cotització del mercat de fons de la Standard Oil. Té cent milions de dollars en el trust de l'acer, casi tant en una sola xarxa de ferrocarrils de l'Oest, una altra meitat en una altra, i així aniríem seguint fins a cansar-nos d'anar catalogant riqueses i més riqueses. Les seves rentes pujaven l'any passat cent milions de dollars aproximadament, — dubtem que les rentes de tots els Rothschilds plegats pugin més que les de J.-D. Rockefeller tot sol, — i les seves rentes continuen de créixer a bots i barrals.»

nerà som uns trenca màquines i que això és una absurditat. Però, si tota la vida avui sembla una cosa absurda per culpa de les maquinacions de la plutocràcia. En fi de comptes la nostra manera de trencar les màquines és possible i pràctica, mentres que el vostre somni no ho és gens. El vostre somni socialista no és més que una quimera. No us podem seguir.

—Jo voldria veure'us, vos i els vostres, amb algunes nocions d'evolució sociològica, respongué Ernest amb un tò de preocupació hò i estrenyent-li la mà. Això ens estalviaria moltes calamitats.

CAPITOL X

El torbellí

Poc temps després del sopar dels homes de negocis, una sèrie d'esdeveniments terriblement importants es succeïren amb la rapidesa de llampecs; i la meua pobre vida que fins aleshores s'havia escolat en mig de la tranquil·litat de la nostra vila universi-

tària, fou arrastrada amb totes les meves aventures personals en l'ampli torbellí de les aventures mundials. Si fou el meu amor per l'Ernest que va de mi una revolucionària, o bé el claríssim punt de vista, sota el qual m'havia fet envisatjar la societat en la qual jo vivia, no ho podria pas dir; però revolucionària si que vaig esdevenir-ne, i vaig trobar-me submergida en un caos d'incidents que tres mesos abans m'haurien semblat una cosa impossible. Els disturbis del meu destí coincidirien amb grans crisis socials.

Per començar el meu pare fou acomiadat de la Universitat. Oh! no és que l'haguessin despedit en el sentit estricte de la paraula, no; el varen pregar de que presentés la dimissió, res més. La cosa no tenia gran importància en ella mateixa. Si tinc d'ésser franca el pare va quedar-ne encantat. El fet de desfer-se d'ell a rel de la publicació del seu llibre «Economia i Educació», no feia més, deia ell, que reforçar la seva tesi. Podia donar-se una prova més convincent